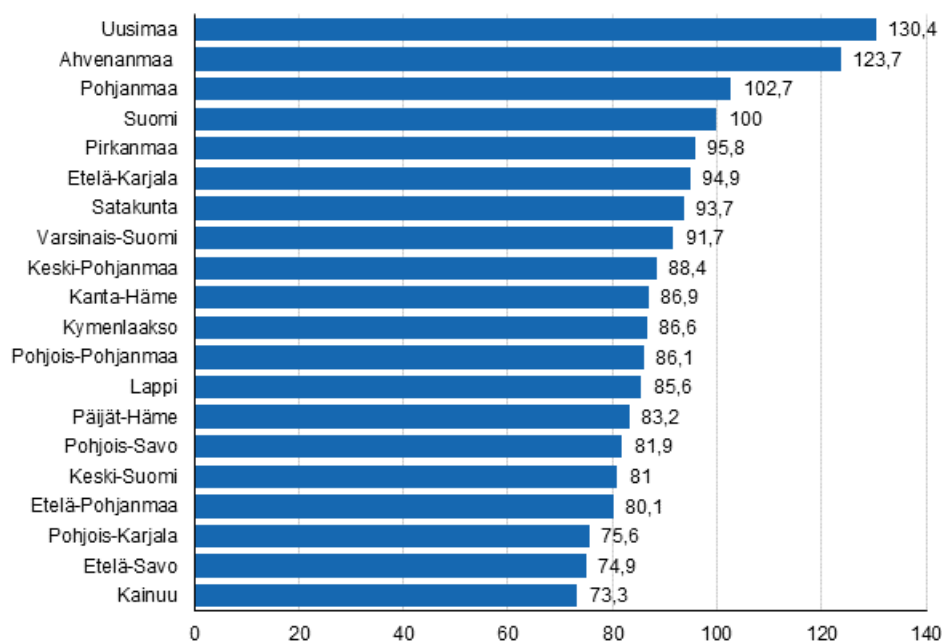

Aluetilinpito 2012

Kanta-Hämeen talous kasvoi parhaiten vuonna 2012 – entiset kärkialueet säilyivät tasoltaan edellä

Kanta-Häme, Ahvenanmaa ja Lappi ovat kasvattaneet eniten alueellista tuotantoaan vuonna 2012. Maakunnista heikoiten tuotanto kehittyi Keski-Pohjanmaalla ja Pirkanmaalla, joissa se laski selvästi. Bruttokansantuotteen asukaskohtainen taso on edelleen korkein Uudellamaalla ja Ahvenanmaalla. Tiedot perustuvat Tilastokeskuksen aluetilinpidon uusiin tietoihin vuosilta 2000–2012.

BKT asukasta kohden 2012 (Suomi=100)

Maakuntien asukaskohtaisen reaalisen bruttokansantuotteen kasvussa oli vuonna 2012 selvä kolmen kärki, joilla kasvu oli yli 5 prosenttia. Kanta-Häme on kasvanut eniten ja aivan sen kannassa olivat Ahvenanmaa ja Lappi. Kanta-Hämeen kehitys johtui ennen kaikkea alueen tuotannon kasvusta, kun sen asukasluvu on kasvanut koko maan tahdissa. Ahvenanmaan väkiluku on kasvanut selvästi maan keskitasoa enemmän kun taas Lapissa väen vähentyminen on osaltaan nostanut suhdeluvun arvoa.

Heikoiten on kiinteähintainen asukaskohtainen bruttokansantuote kehittynyt vuonna 2012 Keski-Pohjanmaalla, Pirkanmaalla ja Uudellamaalla. Kahdella jälkimmäisellä alueella väkiluvun kasvu selittää paljon suhdeluvun laskua.

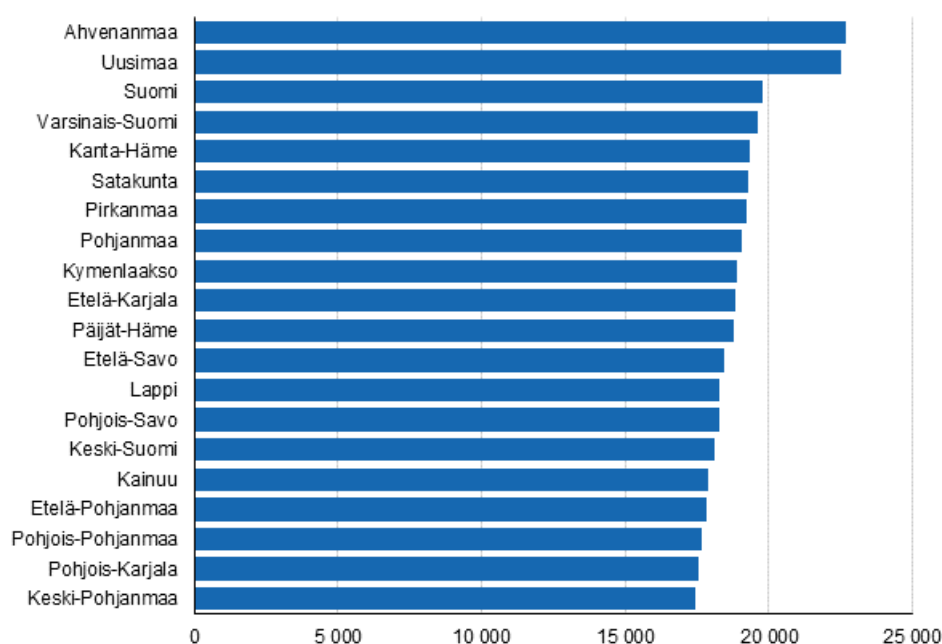
Liitetaulukossa 1 on esitetty asukaskohtaisen bruttokansantuotteen volyymin muutos maakunnittain vuosien 2011–2012 välillä.

Kuva alueiden talouden tilanteesta muuttuu melkoisesti, jos tarkastellaan bruttokansantuotteen asukaskohtaista tasoa, joka on useiden aluetarkastelujen lähtökohta. Silloin selvässä kärjessä ovat edelleen Uusimaa ja Ahvenanmaa, joiden suhteellinen taso on yli 120, kun koko maan taso on 100. Näiden lisäksi ainoan koko maata korkeamman tason saavuttaa Pohjanmaa. Mikäli tarkastelussa käytetään vertailutasona EU:n vanhojen jäsenmaiden (EU15) ostovoimakorjattua keskitasoa, edellisten kolmen lisäksi EU:n asukaskohtaisen keskitason ylittivät Pirkanmaa ja Etelä-Karjala.

Ahvenanmaalla ja Uudellamaalla suurimmat kotitalouksien käytettävissä olevat tulot asukasta kohden

Suomen maakunnista asukasta kohden laskettujen kotitalouksien käytettävissä olevien tulojen kärjessä ovat edelleen Ahvenanmaa ja Uusimaa vuonna 2012. Kolmanneksi sijoittunut Varsinais-Suomi on muiden maakuntien tavoin melko kaukana kärkikaksikosta. Vain Ahvenanmaan ja Uudenmaan käytettävissä olevat tulot asukasta kohden ovat koko maata suurempia.

Kotitalouksien käytettävissä olevat tulot asukasta kohden vuonna 2012, euroa

Käytettävissä olevat tulot saadaan, kun kotitalouksien saamista palkoista ja muista palkansaajakorvauksista, omaisuus- ja muista tuloista sekä sosiaalietuuksista vähennetään maksetut tuloverot, sosiaaliturvamaksut ja muut maksetut tulonsiirrot. Manner-Suomen maakunnissa asuvan kulutukseen ja säästämiseen jäävät tulot olivat enimmillään uusimaalaisilla, 22 484 euroa asukasta kohti. Keskimääräisen suomalaisen käytettävissä olevat tulot olivat noin 19 771 euroa.

Liitetaulukossa 2 on esitetty kotitalouksien käytettävissä olevat tulot asukasta kohden maakunnittain vuonna 2012.

Aluetilinpidoissa käyttöön EKT 2010 –järjestelmä

Aluetilinpidon tiedot julkaistaan koko aikasarjalle uusimman tilastovuoden mukaisella kuntajaolla. Julkistus sisältää tuotannon ja työllisyyden aluetilit sekä kotitalouksien aluetilit.

Alueelliset tuotannon ja työllisyyden aikasarjat vuosilta 2000–2012 noudattavat kansantalouden tilinpidon käyttämää TOL2008-toimialaluokitusta.

Uudet sarjat eroavat monilta osin aiemmista. Aluetilinpito siirtyy aikasarjoista 2000–2012 lähtien noudattamaan muiden kansantalouden tilinpidon tilastojen tavoin Euroopan unionin tänä syksynä käyttöönotettavaa uutta kansantalouden tilinpitojärjestelmää (EKT 2010, englanniksi ESA 2010). Tärkein muutos koskee tutkimus- ja kehittämismenojen käsittelemistä EKT 2010-järjestelmässä pääoman muodostuksena eli investointina eikä enää juoksevana kuluna. Se on nostanut koko maan bruttokansantuotteen tasoa vajaat neljä prosenttia koko aikasarjassa vanhaan sarjaan verrattuna. Alueellisesti suurin arvonlisää nostava vaikutus T&K-menojen uudella käsittelytavalla on Pohjois-Pohjanmaalla, Pirkanmaalla, Varsinais-Suomessa sekä Uudellamaalla.

Laskelmissa on käytetty syyskuussa 2014 tarkistettuja kansantalouden tilinpidon lukuja. Tietokantataulukoissa uusimmat vertailukelpoiset luvut ovat aikasarjoissa vuosille 2000–2012.

Tietokantataulukoissa on edelleen tarjolla pidempi aikasarja vuosilta 1975–2008, joka on tehty vuoden 2008 aluejaolla ja vanhalla toimialaluokituksella (TOL2002).

Vuoden 2014 alusta seutukunnat lakkautettiin virallisena aluejakona, mutta Tilastokeskus ylläpitää sitä edelleen tilastollisena aluejakona.

Sisällys

Taulukot

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Asukaskohtaisen BKT:n volyymin muutos 2011-2012, %.....	5
Liitetaulukko 2. Kotitalouksien käytettävissä olevat tulot asukasta kohden vuonna 2012.....	5
Laatuseloste: Aluetilinpito.....	6

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Asukaskohtaisen BKT:n volyymin muutos 2011-2012, %

Maakunta	muutos, %
Kanta-Häme	5.9
Ahvenanmaa	5.3
Lappi	5.2
Päijät-Häme	1.1
Etelä-Savo	0.8
Satakunta	0.3
Pohjanmaa	-0.1
Keski-Suomi	-0.5
Kymenlaakso	-0.7
Kainuu	-0.8
Pohjois-Pohjanmaa	-1.0
Etelä-Pohjanmaa	-1.9
Suomi	-1.9
Etelä-Karjala	-2.1
Pohjois-Savo	-2.8
Pohjois-Karjala	-3.3
Varsinais-Suomi	-3.3
Uusimaa	-3.4
Pirkanmaa	-4.3
Keski-Pohjanmaa	-4.8

Liitetaulukko 2. Kotitalouksien käytettävissä olevat tulot asukasta kohden vuonna 2012

Maakunta	euroa
Ahvenanmaa	22 677
Uusimaa	22 484
Suomi	19 771
Varsinais-Suomi	19 617
Kanta-Häme	19 353
Satakunta	19 255
Pirkanmaa	19 246
Pohjanmaa	19 047
Kymenlaakso	18 884
Etelä-Karjala	18 837
Päijät-Häme	18 764
Etelä-Savo	18 450
Lappi	18 290
Pohjois-Savo	18 255
Keski-Suomi	18 107
Kainuu	17 889
Etelä-Pohjanmaa	17 838
Pohjois-Pohjanmaa	17 669
Pohjois-Karjala	17 522
Keski-Pohjanmaa	17 458

Laatuseloste: Aluetilinpito

1. Tilastotietojen relevanssi

1.1 Tilaston tarkoitus

Aluetilinpito on kansantalouden tilinpidon alueellinen tarkennus. Aluetilinpito sisältää monipuolista tietoa Suomen aluetalouksien rakenteista ja kehityksestä. Aluetilinpito jakaantuu tilastollisen perusyksikön mukaan ensinnäkin tuotantoa, työllisyyttä ja investointeja kuvaavaan varsinaiseen aluetilinpitoon sekä toisaalta kotitalouksien tuloja ja tulonkäyttöä kuvaaviin kotitalouksien aluetileihin.

Aluetilinpidon tietoja käytetään alueellisten viranomaisten päätöksenteon ja seurannan apuna. Kotimaisessa päätöksenteossa maakuntien liitot toimivat aluekehittämismääräyksinä, jolloin korostuu maakuntatason merkitys (Alueiden kehittämislaki, annettu Helsingissä 12. päivänä heinäkuuta 2002). Euroopan unionissa suuraluetaso on tärkeä aluepolitiikassa, koska rakennerahastojen tukikelpoisuus määritellään suuralueittain lasketun alueellisen bruttokansantuotteen perusteella.

1.2 Tilaston käsitteet ja luokitukset

Aluetilinpidoissa käytetään pääsääntöisesti samoja käsitteitä kuin kansantalouden tilinpidossa. Aluetilinpito poikkeaa kansantalouden tilinpidon järjestelmästä tuotantoa kuvaavassa tilastossa aputoimipaikkojen käsittelyn osalta. Kotitalouksien aluetileillä ovat tuloissa mukana omaisuuden luovutusvoitot ja -tappiot, jotka koko maan tilinpidossa on jätetty kirjaamatta aluetilinpidon kuvauspiiriin kuuluville tileille.

1.2.1 Aluetilinpidon erityispiirteet

Ulkoalue on aluetilinpitoon kuuluva käsite. Ulkoalueelle kuuluva taloudellinen toiminta sisältyy Suomen talousalueeseen ja siten kansantalouden tilinpidon kuvauspiiriin. Ulkoalueen toimintoja ei voida kuitenkaan kohdentaa millekään Suomen maantieteelliselle alueelle. Näitä toimintoja ovat esimerkiksi Suomen suurlähetystöt ulkomailla ja rauhanturvajoukot. Aluetilinpidoissa ulkoalueesta on muodostettu varsinaisten maantieteellisten alueiden lisäksi oma erillinen alueensa.

Aputoimipaikka on aluetilinpidoissa erityisongelma, koska se kansantalouden tilinpidon laskentamenetelmän mukaan ei varsinaisesti tuota mitään sijaintialueellaan. Aputoimipaikkoja ovat esimerkiksi yrityksen pää-, myynti- yms. konttorit, jotka palvelevat yrityksen varsinaisten tuotantoyksiköiden toimintaa.

Aputoimipaikka voi palvella eri alueilla sijaitsevia yksiköitä. Sen alueellisessa kohdentamisessa noudatetaan kotipaikkaperiaatetta, jolloin aputoiminnot kohdistetaan sille alueelle, jolla ne sijaitsevat.

Aputoimipaikan toimiala määräytyy samalla tavalla kuin kansantalouden tilinpidossa. Tämän mukaan aputoimipaikka kohdistetaan sille toimialalle, jolle sen palvelemien yksiköiden arvonlisäyksen pääosa on luokiteltu.

Koska kansantalouden tilinpidossa aputoimipaikkojen tuotos ei vastaa yrityksen liikevaihtoa eikä muita tuloslaskelman eriä, on aluetilinpidoissa osalle aputoimipaikoista estimoitava ylimääräistä liikevaihtoa ja muita eriä, joiden perusteella aputoimipaikoille voidaan kohdentaa aluetilinpidon taloustoimia. Yrityksen vakiotuottavuuteen perustuvilla laskelmilla aputoimipaikoille lisätään tuotosta, välituotekäyttöä sekä arvonlisäystä. Saman suuruiset erät vähennetään yrityksen varsinaisilta toimipaikoilta. Tällöin pysytään kansantalouden tilinpidon asettamassa kokonaiskehikossa.

Kotitalouksien aluetilien omaisuustulojen tuloerään on laskettu mukaan omaisuuden myynnin luovutusvoitot ja -tappiot. Erä on mukana, koska se vaikuttaa merkittävästi kotitalouksien ensitulon ja käytettävissä olevan tulon alueelliseen jakaumaan. Kotitalouksien aluetilien tiedot ovat saatavilla myös täysin kansantalouden tilinpidon mukaisina. Nämä tiedot toimitetaan myös Eurostatiin.

1.2.2 Tilaston yksiköt, luokitukset

Aluetilinpidoissa käytetään tilaston perusyksikkönä sekä toimipaikkaa että institutionaalista yksikköä. Tuotannon ja työllisyyden aluetileillä käytetään laskennassa perusyksikkönä toimipaikkaa, jolle löytyy yksikäsitteinen kotipaikka ja toimiala. Kotitalouksien aluetileillä käytetään puolestaan institutionaalista yksikköä eli kotitaloutta. Kotitalous on yksialueinen institutionaalinen yksikkö, joka kohdennetaan ensisijaisen asunnon sijaintikuntaan.

Aluetilinpidoon luokitukset ovat samat kuin kansantalouden tilinpidossa. Tilastossa ovat käytössä vuosi-, taloustoimi-, toimiala-, ja sektoriluokitukset. Vuosi on kalenterivuosi. Lisäksi aluetilinpidoon on käytössä alueluokitus, joka vastaa EU:n yhtenäistä alueyksikköjen NUTS -luokitusta. Käytössä on aikasarjan viimeisimmän vuoden mukainen alueluokitus maakunta- ja seutukuntatasolla.

1.2.3 Tuotanto-, työllisyys- ja investointitilit

Aluetilinpidoon laskentakehikko noudattaa kansantalouden tilinpidon järjestelmää edellä mainituin poikkeuksin. Tilijärjestelmä esitetään tilitistikkoina, joissa taloustoimet jaetaan resursseihin ja käyttöön. Tässä käsitteet esitellään bruttomuodossa, jolloin kiinteän pääoman kulumista ei ole vähennetty. Kiinteän pääoman kulumisen laskelmat edellyttäisivät alueittaisen pääomakannan arvioimista, jollaista ei tällä hetkellä ole olemassa.

Tuotantotilillä tuotos, välituotekäyttö ja arvonlisäys lasketaan toimialoittain ja sektoreittain. Bruttokansantuote markkinahintaan lasketaan aluetilinpidoon järjestelmässä vain aluetasolla.

Tulonmuodostustili kuvaa kuinka arvonlisäys jakautuu alaeriin kuten palkansaajakorvauksiin, muihin tuotantoveroihin ja -tukipalkkioihin sekä toimintaylijäämään. Tulonmuodostustilin käytön eristä aluetilinpidoon lasketaan vain palkansaajakorvaukset.

Alueellisia vertailuja tehtäessä on hyvä muuntaa arvonlisäys tai vastaava vertailukelpoiseksi alueiden välillä. Yleensä suhteutetaan tarkasteltava erä alueelle rekisteröityyn väestöön. Aluetilinpidoon väestökäsitteenä käytetään keskiväkilukua, joka perustuu kyseessä olevan vuoden viimeisimmän päivän ja edellisen vuoden viimeisimmän päivän väkilukujen keskiarvoon. Aluetasolla työmatkailu aluerajojen yli voi häiritä alueellisia vertailuja. Aluetilinpidoon voi arvonlisäyksen suhteuttaa myös alueen työllisyyteen, jolloin kuvataan alueen tuotannon aikaansaamiseen osallistunutta työvoimaa.

Kiinteän pääoman bruttomuodostus on siinä mielessä bruttoerä, ettei pääoman kulumista ole vähennetty. Siitä on kuitenkin vähennetty kiinteän pääoman myynnit. Kiinteän pääoman bruttomuodostus kuvaa tuotantomahdollisuuksien muutosta alueella.

1.2.4 Kotitalouksien aluetilit

Kotitalouksien aluetilit sisältävät ensitulon jakotilin ja tulojen uudelleenjaon tilin EKT 2010:ssä esitetyt jakotaloustoimet. Ensitulon jakotilillä kirjataan tuotantotekijäkorvauksia ja tulojen uudelleenjakotilillä on tulonsiirtojen luonteisia eriä.

Ensitulon jakotilin aloittavat tasapainoerät ovat toimintaylijäämä ja sekatalo. Kotitalouksien toimintaylijäämä vastaa asunnonomistajien saamaa omistusasumisen tuloa. Sekatalo sisältää ne tuloerät, joita ei voida erottaa yrittäjä-kotitalouden ja sen omistaman yrityksen välillä. Ensitulo on ensitulon jakotilin päättävä tasapainoerä.

Tulojen uudelleenjaon tili alkaa ensitulolla, joka on siirretty ensitulon jakotilin käyttö puolelta tulojen uudelleenjakotilin avaavaksi resurssiksi. Tulojen uudelleenjaon jälkeen tili päättyy käytettävissä olevaan tuloon.

Käytettävissä olevaa tuloa asukasta kohti voidaan pitää alueen materiaalista elintaso-kuvaavana mittarina. Ainakin se sopii paremmin alueen elintason arvioimiseen kuin arvonlisäys, joka kuvaa alueen tuotantoa. Kansainvälisissä elintasovertailuissa sen sijaan institutionaaliset rakenteet poikkeavat hyvinkin paljon maiden välillä. Eri sektorit eivät tuota samoja palveluja samoihin hintoihin kaikissa maissa. Esimerkiksi terveys- ja koulutuspalvelut eivät ole yhtä edullisesti kansalaisten käytettävissä eri maissa. Onkin hyvä korostaa käytettävissä olevan tulon roolia kansallisen elintasomittarina, kun puolestaan arvonlisäys per asukas voi kuvata paremmin elintasoeroja kansainvälisissä vertailuissa.

1.3 Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmä

Kansantalouden tilinpitoa koskeva perussäädös on Euroopan Parlamentin ja Neuvoston asetus 549/2013 (EKT 2010). Se perustuu kansainväliseen kansantalouden tilinpidon suositukseen System of National Accounts, 2008. EU:n tasolla on lisäksi runsaasti tarkentavaa lainsäädäntöä ja ohjeistusta.

Aluetilinpitoa koskeva EKT 2010:n mukainen perusohjeistus on Eurostatin julkaisussa ”Manual on regional accounts methods. 2013 edition.”

2. Tilastotutkimuksen menetelmäkuvaus

Aluetilinpito kuvaa Suomen talousalueella tapahtuvaa taloudellisen toiminnan alueellista sijoittumista. Suomen talousalue koostuu niistä institutionaalisista yksiköistä, joiden taloudellisen mielenkiinnon keskus on Suomen talousalueella.

Aluetilinpitossa käytetään lähteinä laajalti Tilastokeskuksen ja eräiden muiden tilastotuottajien aineistoja. Laajassa käytössä ovat erilaiset rekisteripohjaiset aineistot. Tärkeimmät aineistot ovat Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisteri, yritysten rakennetilasto, Valtiokonttorin tilivirastoaineisto, Verohallinnon henkilöveroaineisto, Tilastokeskuksen tulonjakotilasto sekä asuntokantatiedot yhdistettynä vuokratietoihin. Aluetilinpiton taloustoimien kehikkona on kansantalouden tilinpito.

Alueellistamisen menetelmät jaetaan neljään pääluokkaan. Nämä menetelmät esitetään alla preferenssijärjestyksessä, eli aina olisi käytettävä järjestysluvultaan pienempää menetelmää mikäli mahdollista.

1. Alhaalta ylös -menetelmä
2. Yritysjako
3. Toimialajako
4. Ylhäältä alas -menetelmä

Alhaalta ylös -menetelmä tarkoittaa, että kaikki tai melkein kaikki tieto on saatavilla toimipaikoittain. Yritysjakomenetelmässä joudutaan pääosa tai kaikki tiedoista jakamaan yritystasolta toimipaikoille. Toimialajako tarkoittaa, että kansantalouden tilinpiton toimialan taloustoimet jaetaan toimialan toimipaikkojen kesken esimerkiksi liikevaihdon tai työllisten lukumäärän perusteella. Ylhäältä alas -menetelmässä toimialan ja taloustoimen tiedot jaetaan alueille indikaattorin avulla. Indikaattorin pitäisi mahdollisimman hyvin korreloida itse kuvattavan ilmiön kanssa.

Tiedot alueellistetaan noudattaen kotipaikkaperiaatetta. Sen mukaan tuotanto, työllisyys ja investointitiedot kohdistetaan tuotantoyksikön kotipaikkaan. Kotipaikka on kunta, jossa kyseessä oleva yksikkö sijaitsee. Samoin kotitalouksien luvut kohdistetaan kotitalouden kotipaikkaan eli siihen kuntaan, jossa kotitalouden jäsenet asuvat. Kotipaikkaperiaatteesta johtuen aluetilinpiton järjestelmässä esiintyy kaksi erilaista lukua alueellisista palkansaajakorvauksista. Tuotantotilillä palkansaajakorvaukset kohdennetaan maksajan mukaan tuotantoyksikön kotipaikkaan ja ensitulon jakotilillä ne kohdennetaan saajan mukaan kotitalouden kotipaikkaan.

3. Tietojen oikeellisuus ja tarkkuus

Tiedot pohjautuvat kansantalouden tilinpiton tietoihin. Samoin alueellistamisessa käytetään usein samoja perustilastoja kuin kansantalouden tilinpiton laskelmissa. Kaikkea laskennassa tarvittavaa tietoa ei ole saatavissa alueittain ja siksi on välillä turvaututtava indikaattoripohjaisiin laskelmiin. Tietoihin liittyy sitä enemmän epävarmuutta mitä enemmän joudutaan käyttämään muita menetelmiä kuin puhdasta alhaalta ylös -menetelmää.

4. Julkaistujen tietojen ajantasaisuus ja oikea-aikaisuus

Tilasto ilmestyy vuosittain. Uusimman vuoden luvut ovat ennakkollisia.

Tilaston viive on tällä hetkellä tilastovuosi + 24 kuukautta. Nykyinen tuotantoaikataulu täyttää myös Euroopan unionin tilastotietojen toimitusaikataulun. Ensimmäiset tiedot toimitetaan Eurostatiin 24 kuukauden kuluttua tilastovuoden päättymisestä.

5. Tietojen saatavuus ja läpinäkyvyys/selkeys

Tiedot ovat saatavilla internetissä. Julkistus sisältää laatuselosteen, jossa esitellään tilaston laatimisen menetelmät. Lisäksi tietojen oikeellisuutta on tarkasteltu makrotalaston näkökulmasta. Lukujen tilastollisia

ominaisuuksia on vaikea esitellä, koska luvut perustuvat moniin eri lähdeaineistoihin. Perustilastoissa on mukana sekä otos- että kokonaisaineistoja.

Aluetilinpidon tilaston käsitteet ja luokitukset ovat saatavilla Tilastokeskuksen käsite- ja luokitustietokannoissa. Kansantalouden ja aluetilinpidon järjestelmä on dokumentoitu myös Euroopan kansantalouden tilinpidon järjestelmässä EKT 2010.

6. Tilastojen vertailukelpoisuus

Tuotannon ja työllisyyden aluetilien uudistettu yhtenäinen aikasarja kattaa vuodet 2000-2012. Tiedot ovat aluetilinpidon joulukuun 2014 julkistuksen mukaiset ja noudattavat toimialaluokitusta TOL2008 sekä kansantalouden tilinpidon julkaistuja reuna-arvoja. Kotitalouksien aluetilien vertailukelpoinen aikasarja-aineisto kattaa vastaavasti vuodet 2000-2012. Kotitalouksien aluetilien tiedot poikkeavat kansantalouden tilinpidosta kohdassa 1.2 mainitulla tavalla, mutta tiedot ovat tarvittaessa saatavissa myös täsmälleen kansantalouden tilinpidon mukaisina.

7. Selkeys ja eheys/yhtenäisyys

Kansantalouden tilinpitajärjestelmä muodostaa yhtenäisen ja selkeän talouden tarkastelukehikon. Siksi myös aluetilinpidon luvuilla on nämä ominaisuudet osana kansantalouden tilinpidon järjestelmää.

Lisätietoja

Aku Alanen 029 551 3320

Olli Pirinen 029 551 3365

Eljas Tuomaala 029 551 2723

Vastaava tilastojohtaja:

Leena Storgårds

aluetilinpito@tilastokeskus.fi

www.tilastokeskus.fi

Lähde: Aluetilinpito 2012, Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute

Tietopalvelu ja viestintä, Tilastokeskus
puh. 029 551 2220
www.tilastokeskus.fi

Julkaisutilaukset, Edita Publishing Oy
puh. 020 450 05
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi
www.editapublishing.fi

ISSN 1796-0479
= Suomen virallinen tilasto
ISSN 1799-3393 (pdf)